

A Győri Ítéltábla a ... pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. ... ügyvéd által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I.rendű és II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II.rendű alperesek ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a ...i Törvényszék 2017. február 28. napján kelt 27.P.20.178/2014/75. számú ítélete ellen a felperes által 76. és az I.-II.r. alperesek által 78. sorszámon benyújtott fellebbezések folytán meghozta a következő

### **Ítéletet:**

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit az alábbiak szerint változtatja meg:

A ..., külterület .... hrsz.-ú ingatlan  $\frac{1}{4}$  tulajdoni hányadára a felperes és az I.r. alperes között 2011. augusztus 8-án, és az ugyanezen ingatlanhányadra az I. és II.r. alperesek között létrejött ajándékozási szerződések érvénytelenek.

Az ajándékozási szerződések érvénytelenségének megállapítására vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezést az alábbiak szerint pontosítja:

Megállapítja, hogy a ..., külterület ..., ..., ..., .... hrsz.-ú ingatlanokra a felperes és az I.r. alperes között 2011. május 27-én és ugyanezen ingatlanokra az I. és II.r. alperes között létrejött ajándékozási szerződések,

a ..., külterület .... hrsz.-ú ingatlanra a felperes és az I.r. alperes között 2011. július 8-án, és ugyanezen ingatlanra az I. és II.r. alperes között létrejött ajándékozási szerződések érvénytelenek.

Mellőzi az elsőfokú ítéletnek azon megállapítását, miszerint „A fenti ingatlanokon a II.r. alperes a tulajdonjogot adásvétel jogcímén szerezte meg.”

Ezt meghaladóan az ítéltábla a keresetet elutasítja.

Az I. és II.r. alperesek által az államnak felhívásra egyetemlegesen fizetendő le nem rótt kereseti illeték összegét 1.500.000,- (egymillió-ötszázezer) Ft-ra felemlé.

Az elsőfokú eljárásban felmerült pártfogó ügyvédi munkadíj 100%-ban az alperesek terhére esik.

Az ítélet jogerőre emelkedését követően megkeresni rendeli a ... i Járási Földhivatalt, hogy a ..., külterület ..., ..., ..., .... és .... hrsz. alatti ingatlanoknak II.rendű alperes neve (szül.: ..., ..., anyja neve: alperes leánykori neve, szig.sz.: ..., adóazonosító: ....., ..., ....) II.r. alperes nevén nyilvántartott 1/1 tulajdoni hányadát eredeti állapot helyreállítása jogcímén jegyezze be felperes neve (szül.: ..., ..., anyja neve: alperes leánykori neve, szig. sz.: ..., adóazonosító: ....., ....) felperes nevére,

a ..., külterület ... hrsz.-ú ingatlanok a 61433/3/2011.10.20. számú bejegyző határozattal ajándékozás jogcímén II.rendű alperes neve II.r. alperes nevén nyilvántartott  $\frac{3}{4}$  tulajdoni hányadból  $\frac{1}{4}$  tulajdoni hányadra jegyezze be felperes neve felperes tulajdonjogát eredeti állapot helyreállítása jogcímén.

Kötelezi az ítéltábla az I. és II.r. alpereseket, hogy az államnak, az adóügyi hatóság felhívására egyetemlegesen fizessenek meg 5.000.000,- (ötmillió) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

A pártfogó ügyvéd másodfokú eljárásban felmerült munkadíja 100%-ban az alperesek terhére esik.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

## I n d o k o l á s

A ...i Törvényszék a fellebbezéssel támadott ítéletében megállapította, hogy a ... külterület ..., ..., ..., ..., ... és ... hrsz. alatti ingatlanokra a felperes és az I.r. alperes között, majd az I. és a II.r. alperesek között létrejött ajándékozási szerződések érvénytelenek; megállapította, hogy a ..., ..., ..., ... hrsz.-ú ingatlanokra a felperes és a II.r. alperes között létrejött adásvételi szerződéseket felbontó megállapodások érvénytelenek, és a fenti ingatlanokon a II.r. alperes a tulajdonjogot adásvétel jogcímén szerezte meg.

Az elsőfokú bíróság a felperes fentieket meghaladó kereseti kérelmét elutasította.

Kötelezte az I. és a II.r. alpereseket, hogy külön felhívásra egyetemlegesen fizessenek meg az államnak 750.000,- Ft kereseti illetéket.

Megállapította, hogy a felperes pártfogó ügyvédjének munkadíját teljes egészében a felperes viseli.

A bíróság a III.r. alperes tekintetében a pert megszüntette.

Az ítélet jogerőre emelkedését követően megkeresni rendelte a ...i Járási Földhivatalt, hogy a ... külterület ..., ..., ... és ... hrsz. alatti ingatlanokra az adásvételi szerződések felbontásán, valamint az ajándékozási szerződéseken alapuló bejegyzéseket törölje; a ... és ... hrsz. alatti ingatlanokra L. ..., a II.r. alperes tulajdonjogát adásvétel jogcímén jegyezze be.

Az elsőfokú bíróság a határozatának tényállásában rögzítette, hogy a felperes és a II.r. alperes testvérek, édesanyjuk az I.r. alperes.

A peres felek és néhai édesapjuk (házastársuk), ... a ... Kft. keretében családi mezőgazdasági vállalkozást működtettek.

A gazdálkodási terület részét képező ... külterület ... hrsz.-ú 4 hektár területű szántó, a ... hrsz.-ú 2,2 ha területű kivett tanya megjelölésű, a ... hrsz.-ú 4,7 ha területű szőlő, a ... hrsz.-ú 2,8 ha gyümölcsös, illetve a ... hrsz.-ú 15 ha területű gyümölcsös a felperes tulajdonában állt. A ... hrsz.-ú tanya ingatlanon az I.r. alperes és házastársa, néhai ... .. hrsz.. alatt felépítményt hozott létre, amelyen ráépítés címén, egymás közt egyenlő arányban tulajdonjogot szereztek.

Néhai ... 2009. január 16-i váratlan elhalálozását követően a peres felek abban állapodtak meg, hogy a családi gazdaságot a II.r. alperes működteti és viszi tovább a későbbiekben. Ennek megvalósításaként a felperes további egyeztetés tárgyát képező, megfelelő ellenszolgáltatás - azaz hagyatéki terhek II.r. alperes általi rendezése, esetlegesen életjáradék fizetése, illetve készpénzből, ingatlanokból álló ellentételezés - mellett a családi vállalkozásból kilép. Ennek keretében a tulajdonában álló és a közös gazdálkodással érintett földterületeket az alpereseknek juttatja, a ...

Kft.-ben lévő üzletrészt pedig a cég érdekeinek megfelelően értékesíti. A teljes családi vagyont érintő tervezett megállapodásra tekintettel, annak részeként a peres felek a hagyatéki eljárásban osztályos egyezséget kötöttek.

... ..i közjegyző 42.015/Ü/381/2009/10. számú hagyatékátadó végzése értelmében a hagyaték tárgyát képezte összesen 42.761.300,- Ft értékű ingatlan, amelyből 9.311.300,- Ft értékű külterületi ingatlant a II.r. alperes örökölt.

A ...i ... hrsz.-ú a ..., ... szám alatti lakóház ingatlan  $\frac{1}{2}$  tulajdoni része (21.000.000,- Ft értékben), valamint a ...i ... hrsz.-ú beépítetlen belterületi ingatlan (3.800.000,- Ft értékben), a ...i ... hrsz.-ú ingatlan (4.300.000,- Ft értékben), illetve a ...i ... hrsz.-ú ingatlan (4.300.000,- Ft értékben) a felperes és a II.r. alperes, mint az örökhagyó gyermekeinek tulajdonába került egymás közt egyenlő arányban, míg ezen ingatlanok özvegyi haszonélvezeti jogát az I.r. alperes örökölte.

A szintén a hagyatékhoz tartozó, a ... Bank Zrt.-nél, a ... Bank Zrt.-nél, az ... Bank ... Nyrt. által vezetett számlákon szereplő nem jelentős összegeket, a ... és Vidéke Takarékszövetkezet által kiállított részjegyeket, illetve egy Chevrolet gyártmányú ... frsz.-ú 1.800.000,- Ft értékű személygépkocsit, továbbá a ... Ingatlanfejlesztő Kft., valamint a ... utcai Ingatlanfejlesztő Kft. (jegyzett tőke nélkül), a ... Mezőgazdasági, Kereskedelmi és Idegenforgalmi Korlátolt Felelősségű Társaságba bevitt 400.000,- Ft jegyzett tőkét I.rendű alperes neve, azaz az I.r. alperes törvényes öröklés és házastársi közös vagyon jogcímén szerezte meg.

A hagyatékot jelentős, magánszemélyek illetve pénzintézetek felé fennálló tartozás terhelte, köztük a ... Bank Zrt. felé fennálló 170.230,99 CHF összegű, valamint 66.265,- Ft összegű, a ... Zrt. felé fennálló 12.307,49 CHF összegű tartozás, továbbá ... felé 10.000.000,- Ft, ... részére 12.400.000,- Ft, dr. ... által előterjesztett 5.000.000,- Ft és járulékai, ... és ..... felé fennálló 2.000.000,- Ft, ... által előterjesztett 4.294.000,- Ft, ... által előterjesztett 500.000,- Ft, illetve ... által előterjesztett 20.000.000,- Ft tőkeösszegű (összesen 54.194.000,- Ft) tartozások, valamint a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság által előterjesztett 154.200,- Ft összegű jogalap nélkül kifizetett járandóság.

A hagyatéki tárgyalást megelőzően a II.r. alperes az örökhagyó adósságainak rendezéseként ... és ...nek 2009. július 11-én 2.127.300,- Ft-ot, ...nek 2009. július 10-én 4.292.000,- Ft-ot, dr. ...nek 2009. július 12-én 5.000.000,- Ft-ot fizetett ki.

A hagyatéki eljárásban bejelentett hitelezői igények közül a II.r. alperes ... nak 2009. október 10-én 10.000.000,- Ft-ot, ...nak 2013. február 22-én 20.000.000,- Ft-ot teljesített. A néhai ... által a rokonoktól felvett és emiatt a hagyatéki eljárásban fel nem sorolt hitelezői igények közül II.r. alperes ... nak 2009. október 20-án 3.350.000,- Ft-ot, ... nak pedig 2013. február 22-én 8.200.000,- Ft-ot fizetett meg.

A II.r. alperes az örökhagyó hagyatékát terhelő tartozásokból 52.981.300,- Ft-ot egyenlített ki, valamint törleszti a ... Bank felé fennálló tartozást, míg a felperes 2.735.000,- Ft értékű hagyatéki tartozást teljesített.

A II.r. alperes 2011. március - augusztus hónapban 2.700.000,- Ft-ot utalt a felperes bankszámlájára, míg 2012. június - augusztus folyamán a felperes személyesen vagy megbízottja útján 3.900.000,- Ft-ot, 2012. októberében 2.000.000,- Ft-ot vett át készpénzben.. A felek közti megállapodásra tekintettel a II.r. alperes fizette a felperes élettársa sukorói házának felújítását 2.240.000,- Ft összegben.

A családi vagyon elosztása körében a felek között körvonalazódó megállapodás részeként a felperes a 2010. november 23. napján kelt szerződéssel a ...i ... hrsz.-ú szántót 3.924.000,- Ft vételárért, a ...i ... hrsz.-ú szőlőingatlant 4.275.000,- Ft vételárért, a ... hrsz.-ú gyümölcsös ingatlant 2.942.500,- Ft

vételárért, a .... hrsz.-ú gyümölcsös megjelölésű ingatlant 13.533.000,- Ft vételárért értékesítette a II.r. alperes részére.

A felek ugyanezen ingatlanokat érintően 2011. április 29. napján négy " ingatlan adásvételi szerződés közös megegyezéssel történő megszüntetése" elnevezésű megállapodást kötöttek, amelyekben a 2010. november 23-án kelt adásvételi szerződéseket felbontották, és rendelkeztek az ingatlanok tekintetében az eredeti állapot helyreállításáról. A felbontó szerződésekben rögzítették, hogy a vételárakat a II.r. alperes vevő a felperes eladó részére nem teljesítette, ezért az eladót visszafizetési kötelezettség nem terheli.

2010. december 6-án a felperes a ... külterület .... hrsz.-ú tanya megjelölésű ingatlant 43.100.000,- Ft vételár ellenében értékesítette a ... Mezőgazdasági, Kereskedelmi és Idegenforgalmi Kft. vevő részére. Ugyanezen ingatlant érintően a felperes, mint eladó és a ... Kft., mint vevő 2011. május 19-én „ingatlan adásvételi szerződés közös megegyezéssel történő megszüntetése" elnevezésű megállapodást kötött, amelyekben a felek az adásvételi szerződésüket felbontották, és rendelkeztek az eredeti állapot helyreállítása, valamint - külön megállapodás szerint - a vételár eladó részére történő visszafizetése iránt.

Az adásvételi szerződések felbontására azért került sor, hogy a felek kihasználják az egyenes ági rokonok közt az ajándékozás illetékmentességét biztosító jogszabályi lehetőségeket, és a felperes számára a jövedelemadó fizetési kötelezettség alóli mentesülést.

A ...i ..., ..., ..., .... és ....hrs.-ú ingatlanok tekintetében az adásvételi szerződések alapján a II.r. alperes tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartásba 2010. december 20-án bejegyezték.

A ...i .... hrsz.-ú ingatlan felperesre eső  $\frac{1}{4}$  tulajdoni hányadára vonatkozó megállapodás alapján azonban a földhivatal a ... Kft. tulajdonjog bejegyzési kérelmét 2011. február 7-én elutasította.

A szerződések felbontását követően a felperes a 2011. május 27-én kelt szerződéssel a ...., ..., .... és .... hrsz.-ú ingatlanokat, majd a 2011. július 8-án kelt szerződéssel a .... hrsz.-ú, a 2011. augusztus 8-án kelt szerződéssel pedig a .... hrsz.-ú ingatlanban meglévő  $\frac{1}{4}$  tulajdoni hányadát az I.r. alperesnek ajándékozta.

Ezt követően az I.r. alperes ajándékozási szerződést kötött a II.r. alperessel ugyanezen ingatlanokat érintően. Ezen szerződések alapján a II.r. alperes tulajdonjoga az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre került.

A felperes a pontosított kereseti kérelmében (27.P.20.178/2014/28., /71., /72.) a felperes és az I.r. alperes között 2011. május 27-én, július 8-án, és augusztus 8-án kelt, valamint az ezt követően az I-II.r. alperesek közt létrejött ajándékozási szerződések, továbbá a felperes és a II.r. alperes közötti 2010. november 23-án kelt adásvételi szerződések, a felperes és a ... Kft. között 2010. december 6-án létrejött adásvételi szerződés és az azokat felbontó megállapodások semmisségének a megállapítását, és az eredeti állapot helyreállítása körében a felperes tulajdonjogának az érintett ingatlanokra vonatkozó visszajegyzését kérte.

Az ajándékozási szerződések tekintetében elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a felek szándéka nem ajándékozásra, hanem a II.r. alperes ellenérték fejében történő tulajdonszerzésére irányult, ezért ezek a szerződések színleltek.

Az adásvételi szerződések közös megegyezéssel történő megszüntetésére irányuló megállapodások szintén színleltek, mivel a felek az adásvételi szerződések megszüntetését nem kívánták, akaratuk éppen az ellenérték fejében történő átruházásra irányult. Ez okból az adásvételi szerződések felbontását sem kívánták.

A 2010. november 23-i és a 2010. december 6-i adásvételi szerződések érvénytelenségének megállapítását pedig arra hivatkozással kérte, hogy azok az alaktság megsértésével jöttek létre.

Ugyanis a felperes és a II.r. alperes között ugyan megállapítható a tulajdon átruházásra irányuló szerződéskötési akarat, azonban a megjelölt vételárak nem tükrözik a felek valós szándékát, azok csak szimbolikusak, mert a felek komplexen kezelték a felperes kiváltását a családi gazdaságból. A szerződésben feltüntetett vételárak tekintetében tehát mindkét fél színlelt. Az adásvételi szerződés kötelező tartalmi eleme a vételár, így annak színlelése, azaz a vételár meghatározásának hiánya az alaki előírásokat sérti, és az adásvételi szerződés semmisségét eredményezi.

A felperes azzal érvelt, hogy a támadott szerződések a felek azon komplex megállapodásának részeként jöttek létre, miszerint a családi gazdaság II.r. alperes általi működtetése érdekében a felperes a nevén lévő ingatlanokat átruházza a II.r. alperesre, aki ennek ellentételezéseként a hagyatéki terhek átvállalása mellett 200.000.000,- Ft-ot megfizet a felperes részére, illetőleg a módosított megállapodás értelmében a ...i kastélyt, egy ... i lakást és 30.000.000,- Ft készpénzt ad át a felperesnek. Ezen komplex megállapodásból azonban csak a felperes tulajdonában álló ingatlanok II.r. alperes tulajdonába adása valósult meg, a II.r. alperes részéről a teljesítés elmaradt.

A felperes kitért arra, hogy az I.r. alperesnek a szerződési folyamatba történő bevonására csak adó- és illetékfizetés optimalizálása céljából került sor.

A felperes másodlagos érvelése szerint az ajándékozási szerződéseket az illeték jogszabály megkerülésével kötötték, ezért azok semmiek.

Harmadlagos jogcímként az ajándékozási szerződések jóerkölcsbe ütközésére hivatkozott figyelemmel arra, hogy őt a II.r. alperes a családi vagyonból kisemmizte.

Az adásvételi szerződések érvénytelensége hiányában a felperes a kötelezett késedelmére tekintettel azoktól elállt.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Állították, hogy a támadott szerződések nem színleltek, jogszabály megkerülésére sem irányulnak, és a jóerkölcsbe sem ütköznek.

A felek valós akaratára irányult, hogy az ingatlanok végül a II.r. alperes tulajdonába kerüljenek, adó- és illeték optimalizálás miatt azonban az adásvétel helyett ajándékozás formájában. Hangsúlyozták, hogy a felperes a teljes bizonyító erejű magánokiratokba foglalt szerződések bizonyító erejét megdönteni nem tudta.

Azt vitatták, hogy a teljes családi vagyon megosztására vonatkozó komplex megállapodás a felperes által állított tartalommal létrejött, de elismerték, hogy tárgyalások folytak arra vonatkozóan, hogy a gazdaságot a továbbiakban a II.r. alperes működteti, és az ehhez szükséges ingatlanok illetve társasági üzletrész II.r. alperes tulajdonába adásának ellentételezéseként a felperes a családi vagyon rá jutó részére jogosult.

Az alperesek állították, hogy a II.r. alperes részére juttatott ingatlanok ellenértékéhez a felperes hozzájutott, egyúttal a felek közti komplex megállapodás teljességbe ment a hagyatéki tartozások II.r. alperes általi rendezésével (átvállalásával), a felperes részére juttatott egyéb összegekkel és az ún. sukorói ingatlan felújításával.

A II.r. alperes arra is hivatkozott, hogy a felek közti komplex megállapodás részeként jött létre a hagyatéki eljárás során kötött osztályos egyezség is.

Az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálása során a felek azon egyező tartalmú előadásából indult ki, miszerint köztük a felperes családi gazdaságból történő kilépésére vonatkozó komplex megállapodás született, noha a kilépésének feltételei, a családi vagyonból felperesre jutó rész ellentételezése tekintetében a felek - a fentiekben részletezettek szerint - eltérő álláspontot foglaltak el. A komplex megállapodás részét képezte nemcsak az osztályos egyezség, hanem a felek közti ingatlan adásvételi szerződések, majd azok felbontását követően az adó- és illetékoptimalizálás céljából megkötött ajándékozási szerződések aláírása is.

Az elsőfokú bíróság a felek egyező előadása alapján akként foglalt állást, hogy a felek egyikének sem állt szándékában a perbeli ingatlanok ingyenes átruházása. A felek valós akarata - a körvonalazódó komplex megállapodás tükrében - az ingatlanok tulajdonjogának ellentételezés melletti átruházása volt, szemben a szerződésben rögzített - az r.Ptk.579.§ (1) bekezdése alapján az ajándékozási szerződés lényegi elemét jelentő - ingyenességgel.

Ez alapján a törvényszék azt állapította meg, hogy az ajándékozási szerződések, illetve az adásvételi szerződéseket felbontó megállapodások színeltek, és az érintett ingatlanok tulajdonjogának a II.r. alperes javára való ellenérték fejében történő átruházásának a leplezésére szolgáltak. ( ítélet 9.o. 6.bek.) Ezért mind az ajándékozási szerződések, mind az azok megkötését lehetővé tevő adásvételi szerződéseket felbontó szerződések semmisek.

A 2010. november 23-i és december 6-i adásvételi szerződések alaki hibájára vonatkozó felperesi érvelést az elsőfokú bíróság az alábbiak okán nem fogadta el.

Az r.Ptk. 365.§ (1) bekezdése és a XXV. számú PED értelmében a törvényszék leszögezte, hogy az ingatlan adásvételi szerződés lényeges tartalmát írásba kell foglalni, és annak az ingatlan és a felek megjelölését, a vételárat, és a tulajdonátruházási szándékot is tartalmaznia kell (r.Ptk. 218.§ (1) bekezdés).

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az a körülmény, hogy a peres felek esetlegesen a vételárat nem a valós forgalmi értéknek megfelelően határozták meg a 2010. november 23-i és december 6-i adásvételi szerződésekben, az alakiság követelményét nem érinti, érvénytelenséget nem eredményez.

Az elsőfokú bíróság vizsgálta, hogy a leplezett adásvételi szerződés milyen tartalommal jött létre.

A fentiekkel összefüggésben a felperes nem tudta bizonyítani azon állítását, hogy a tulajdonában lévő ingatlanok átruházása feltételeként a II.r. alperes 200.000.000,- Ft megfizetését vállalta, illetve nem tudta bizonyítani azon módosított álláspontját sem, hogy az ingatlanok tulajdonjoga átruházásának feltétele a ... i kastély, a ...i ingatlan, illetve a 30.000.000,- Ft készpénz átadása volt. A felperes ezen állításait pusztán az élettársa vallomása támasztotta alá részlegesen, aki a per eldöntésében maga is érdekelt.

A felperesnek a családi vagyon nettó 600.000.000,- Ft-os értékét feltételező álláspontján alapuló, és ennek alapján a neki járó ellentételezés 200.000.000,- Ft értékét cáfolja a céget és a hagyatékot terhelő tetemes adósságállomány ténye. Ennek alapján nem valószínűsíthető a hagyaték olyan magas értéke, amely a felperes részére indokolná, illetve lehetővé tenné az általa jogszerűnek tatott kifizetés teljesítését.

A fentiekkel szemben az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy II.r. alperes összesen 52.981.300,- Ft összegű hagyatékot terhelő adósságot fizetett ki. A ... részére a felek által közösen kifizetett adósságot figyelmen kívül hagyva a II.r. alperes 26.490.650,- Ft-ot teljesített a felperes helyett.

A peradatok alapján a törvényszék tényként fogadta el, hogy az adásvételi szerződés alapján a .... hrsz.-ú tanya ingatlan teljes vételárát, azaz 43.100.000,- Ft-ot a ... Kft.- a felperes üzletrészét megszerző .... Ingatlanforgalmazó Kft., valamint a ... Kft-n keresztül - a felperesnek megfizette. Ezt az összeget az adásvételi szerződés felbontását követően nem a felperes, hanem általa nem vitatottan a II.r. alperes teljesítette a ... Kft. felé.

A felperes tagadta, hogy az adásvételi szerződésekben a ...., ...., ...., .... hrsz.-ú ingatlanok vételárához (összesen 35.174.500,- Ft) hozzájutott, és maguk az alperesek sem állították, hogy az egyes ingatlanok vételárát közvetlenül, a szerződés szerint fizették meg.

Ezzel szemben az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a II. r. alperes a felperes helyett 26.490.650,- Ft hagyatéki hitelezői igény teljesítésével, illetve közvetlenül az átvételi elismervények szerint juttatott 5.900.000,- Ft-tal 2.700.000,- Ft banki utalással, valamint ... on keresztül megfizetett 1.000.000,- Ft-tal, továbbá a felperes élettársa házára 2.240.892,- Ft, azaz összesen 37.337.542,- Ft teljesítésével az ingatlanok szerződés szerinti vételárát a felperes részére megfizette.

Az elsőfokú bíróság a fentiekből arra következtetett, hogy a felperes és a II.r. alperes között a ...., ...., ...., .... hrsz-ú ingatlanokra létrejött adásvételi szerződések nem színteltek, azok a felek akaratát tartalmazzák, ezért ezen külterületi ingatlanok tekintetében az adásvételi szerződéseket követő ingatlan-nyilvántartási bejegyzéseket törölni rendelte.

A .... illetve a .../F. hrsz. alatti ingatlan ¼ része tekintetében pedig azt állapította meg, hogy az ajándékozási szerződés adásvételt leplez, ezért az eltérő jogcím bejegyzése céljából kereste meg a földhivatalt.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában kitért arra, hogy a kereseti kérelemben megjelölt másodlagos jogcím (jogszabály megkerülésére irányuló szerződés) semmisséget azért nem eredményez, mert a megkerülés szándékának az adott szerződés lényeges elemeivel összefüggésben álló jogszabályra kell vonatkoznia, az illeték- és a járulékfizetési rendelkezések és az adóoptimalizáló szándék ilyennek nem tekinthető.

Az adásvételi szerződések nem ütköznek a jóerkölcsbe sem, mert bizonyított, hogy a II.r. alperes annak megkötésével egyoldalú előnyhöz nem jutott.

A törvényszék dr. ... irodájában dolgozó ügyvédjelöltek meghallgatását mellőzte, mivel csak a pénzáradásnál voltak jelen, melyet aláírásuk is bizonyít. ...., ... és ... lényegi információkkal nem rendelkezhetnek, ... ismeretlen helyen tartózkodása, illetve ... elfoglaltsága pedig a meghallgatásukat kizárta, illetve indokolatlanná teszi.

A felperes a fellebbezésében elsődlegesen az ítélet részbeni megváltoztatását kérte a kereseti kérelemben foglaltak szerint, másodlagos kérelme az ítélet hatályon kívül helyezésére, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítására irányult az alperesek perköltségben marasztalása mellett.

Az elsődleges fellebbezési kérelmében az adásvételi szerződések érvénytelenségének megállapítását nemcsak a színlelt vételár okán, hanem feltűnő értékaránytalanság (r.Ptk.201.§ (2) bekezdés) alapján is kérte.

Indítványozta az adásvételi szerződések megkötését megelőző eredeti állapot helyreállításával a tulajdonjogának az ingatlan-nyilvántartásba történő visszajegyzését. A jogkövetkezmények körében kérte figyelembe venni, hogy az ingatlanok vételárát a II.r. alperes, illetve a ... Kft. a részére nem teljesítette.

A fentiek hiányában az értékaránytalanság kiküszöbölését, és II., III.r. alperesek vételár megfizetésére kötelezését kérte

A felperes a fellebbezésében állította, hogy az ingatlanok forgalmi értéke legalább 40%-kal meghaladta az adásvételi szerződésben meghatározott értékeket.

A Pp. 64.§ (2) bekezdése alapján a ... Kft. perbevonását indítványozta arra figyelemmel, hogy a .... ingatlan vonatkozásában az adásvételi szerződésben vevőként szerepelt.

A hatályon kívül helyezési kérelmet arra alapította, hogy a bizonyítás hiányos, a felperes indítványait a bíróság részben nem fogadatosította, a beszerzett bizonyítékokat, tanúvallomásokat pedig okszerűtlenül értékelte, ezért a tényállás megalapozatlan.

A hagyatéki tartozások kiegyenlítésével, illetve az osztályos egyezséggel összefüggésben a felperes azt állította, hogy az elsőfokú bíróság tévesen indult ki abból, hogy a hagyaték összértéke negatív volt. A bíróság a felperes ez irányú bizonyítási indítványa ellenére is - azaz a hitelnyújtáskor készült értékbecslés, illetve ... Kft. mérlegbeszámolóinak beszerzése mellőzésével - elmulasztotta a 400.000,- Ft névértékű ... Kft.-ében lévő üzletrész értékének vizsgálatát, amelynek tisztázása azért szükséges, mivel arra enged következtetni, hogy a hagyatéki tartozások kiegyenlítése nem a II.r. alperes magánvagyonából, hanem a ... Kft. földjeinek értékesítéséből, illetve a kft-hez befolyt jövedelemből történt, amelynek ekkor még - 40%-os részesedéssel - a felperes is tagja volt.

A fellebbezés mellékleteként csatolt vagyonbevallásokból pedig arra derült fény, hogy a II.r. alperes nem rendelkezhetett olyan vagyonnal, amelyből a hagyatéki tartozásokat fizethette. A hitelezőkkel a II.r. alperes tárgyalt, amelyből azonban nem következik, hogy a feléjük fennálló tartozásokat a II.r. alperes egyenlítette ki a magánvagyonára terhére.

Az adósságok rendezése nagyrészt a 2009. évben megtörtént, amelynek fedezetéül a ... és a ... felé fennálló tartozások tekintetében a felperes és II.r. alperes örökrészei, a kisebb adósságok tekintetében pedig a kft. 2009. évi bevételei szolgáltak.

Az elsőfokú ítéletben írtakkal szemben tehát a fentiekből az következik, hogy a hagyatéki tartozásokat nem a II.r. alperes teljesítette, 26.490.650,- Ft-ot nem teljesített a felperes helyett, azaz a felperes tulajdonában volt ingatlanok vételáraként ez nem vehető figyelembe. Nem bizonyított az sem, hogy a ... Bank felé fennálló tartozásokat a II.r. alperes teljesíti.

Összességében tehát az állapítható meg, hogy az elszámolás eredményeként az osztályos egyezséggel a II.r. alperes jelentős előnyhöz jutott.

A fellebbezés kitér arra, hogy a .... hrsz.-ú ingatlan 43.100.000,- Ft vételára kifizetésének igazolására az elsőfokú bíróság alaptalanul fogadta el a ... Kft. - ... Kft., felperes neve és a ... Kft. közti 2010. december 15-én létrejött megállapodásban foglaltakat.

Az ítéletben a ... Kft. által fizetett 43.100.000,- Ft teljesítésével kapcsolatban írtak megalapozatlanok és iratellenesek. Nem bizonyított, hogy II.r. alperes utóbb ezt az összeget saját vagyonából fizette meg a ... Kft. részére. A csatolt vagyonnyilatkozatok szerint ilyen összegű készpénz nem is állt a II.r. alperes rendelkezésére.

A felperes sérelmezte azt is, hogy a .... hrsz.-ú felépítményt a törvényszék a II.r. alperes tulajdonába adta. Az ingatlant érintő ajándékozási szerződést ugyanis a bíróság színleltnek tekintette, az azzal leplezett adásvételi szerződés pedig a vételárra vonatkozó konszenzus hiányában nem jött létre a felek között.

A ...., ...., ...., .... hrsz.-ú ingatlanok összesen 35.174.500,- Ft-os vételárát a II.r. alperes nem teljesítette.

Az ellenkérelem mellékleteként csatolt és a felperes által átvett pénzösszegekre vonatkozó átvételi elismervények nem a perbevitt földek, hanem az ún. külső földek vételárát takarták. A II.r. alperes is elismerte személyes meghallgatása alkalmával, hogy a perrel érintetteken kívül egyéb ingatlanokat is vásárolt a felperestől, amelyek vételárát megfizette. Ez okból az átvételi elismervénnyel igazolt összegek a perbevitt, és a felperes tulajdonában volt földek vételára megfizetéseként nem vehetők figyelembe.

A ... által említett gépkocsival összefüggésben felperesnek kifizetett 1.000.000,- Ft sem vehető figyelembe vételárként, ugyanis ez az összeg a felperes által lízingelt gépkocsi II.r. alperes feleségére való engedményezésével kapcsolatos elszámolás körébe tartozik.

A per tárgyát képező ingatlanok forgalmi értékének megállapítására ingatlanforgalmi szakértő, a ... Kft. számviteli folyamatainak értékelésére pedig könyvszakértő kirendelését kérte.

Az I., II.r. alperesek a fellebbezésükben, majd annak 2017. október 24-én előterjesztett indokolásában az ítélet részbeni megváltoztatását és a kereseti kérelem teljes elutasítását kérték.

Az ajándékozási szerződés megkötésére irányuló konszenzus mindkét fél részéről egyértelműen fennállt, a vagyonátruházási szándékuk valóságos volt, arra irányult, hogy felperes által megörökölt ingatlanrész és a már korábban a nevére került ingatlanok ajándékozás révén az I.r. illetve II.r. alperes tulajdonába kerüljenek, ezért a színlelt szerződés jogkövetkezményei nem alkalmazhatók..

Az I., II.r. alperesek hangsúlyozták, hogy a felperes az okirati bizonyítékokkal szemben az ügyletek színlelt voltát bizonyítani nem tudta.

A BH.2013. 12.339. számú eseti döntésre utalva rámutattak, hogy a szerződés nem tekinthető színleltnek önmagában amiatt, hogy azt a felek egy meghatározott cél, például adóoptimalizálás érdekében kötik.

Kétségtelen, hogy a feleket a családi vagyon sorsát érintő megállapodás lehetősége készítette az ajándékozási szerződések megkötésére, azonban a szerződés érvényessége szempontjából irreleváns, hogy a felek milyen érdektől vezérelve kötnék szerződést. Az ajándékozási szerződések megkötésének jogkövetkezményével a felperes is tisztában volt, a szerződésben foglaltakat teljesítették, ezen oknál fogva színlelésről nem lehet szó.

Tévesen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a felek valós akarata a tulajdonjog ellenérték fejében történő átruházására irányult, és a felek egyikének sem állt szándékában az érintett ingatlanok ingyenes átruházása.

A felperes a Pp. 64.§ (2) bekezdésére hivatkozással előterjesztett kereset-kiterjesztésének a fellebbezési eljárásban a Pp. 146.§ (2) és 247.§ (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel nincs helye. A fellebbezési igény elbírálásának alapja az elsőfokú eljárásban előterjesztett kereset, ebből következően a kereset a másodfokú eljárásban nem terjeszthető ki, és új alperes bevonására nincs lehetőség (BH.1990/7.).

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében a fellebbezésével nem érintett ítéleti rendelkezések helybenhagyását kérte.

Indítványozta az elsőfokú eljárásban mellőzött tanúk meghallgatását.

Hangsúlyozta, hogy a kereseti kérelemben igényelt vagyonrész a felperes nem öröklés útján szerezte, hanem annak már korábban is kizárólagos tulajdonosa volt.

A felperes fellebbezése részben alapos, az alperesek fellebbezése alaptalan.

Az ítéletábra megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta, a kereseti kérelemmel érintett körben releváns tényállást helyesen állapította meg, az abból levont jogi következtetései azonban csak az ajándékozási szerződések érvénytelenségének megállapítása tekintetében megalapozottak, az érvénytelenség jogkövetkezményei körében azonban tévesek.

A felperes a kereseti kérelmében a ...i ..., ..., ..., ..., ..., ... hrsz.-ú ingatlanokra vonatkozóan a felperes és az I.r. alperes, majd ezt követően az I. és II.r. alperesek között létrejött ajándékozási szerződések semmisségének, majd ezek érvénytelenségének megállapítása okán az ezt megelőzően kötött adásvételi szerződéseket felbontó megállapodások és a korábban kötött adásvételi szerződések érvénytelenségének a megállapítását, és mindezek jogkövetkezményeként az eredeti állapot helyreállítása körében a felperes tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartásba történő visszajegyzését kérte.

A polgári perrendtartásról szóló 1952.évi III. tv. (r.Pp.) 215.§ -a értelmében az elsőfokú bíróságnak a fenti kereseti kérelemről kellett döntenie, az eljáró bíróságok vizsgálódásának körét, a jogvita elbírálásának kereteit a fentiek szabják meg.

Ebből következően a felperes családi vállalkozásból történő kilépésére és apai örökrésze rendezésére irányuló komplex megállapodás tartalmának feltárása, bizonyítása és annak teljeseedsbe menetelének vizsgálata, illetve az ezen alapuló teljes körű elszámolás - a felek ez irányú kereseti illetve viszontkereseti kérelmei hiányában - jelen eljárásnak nem volt tárgya.

A peres felek azt egyezően adták elő, hogy komplex megállapodással kívánták rendezni néhai ... halálát követően a családi vagyron rendezését. A megállapodás pontos tartalma, a kilépés ellentételezésének ellenértéke tekintetében azonban eltérően nyilatkoztak. A megállapodás tartalma nem volt rögzíthető, így ehhez képest annak teljeseedsbe menetelének folyamata sem volt rekonstruálható. A II.r. alperes által hivatkozott pénzmozgások (köztük a ... Kft. felperes felé irányuló 43.100.000,- Ft összegű kifizetése) megtörténte, még kevésbé annak jogcímei a perben nem nyertek igazolást.

A komplex megállapodásnak és felek általi teljesítésének jelen eljárásban csak annyiban lehetett relevanciája, amennyiben a peresített ingatlanokra vonatkozó tulajdon átruházási szerződések megkötését motiválta, illetve annyiban bír jelentőséggel, amennyiben abból a peresített ingatlanokat érintő esetleges vételár kifizetés volna igazolható.

A fentiek előrebocsátását követően az ítéletábla azt állapította meg, hogy a teljes körű vagyoni rendezés szándékából és elsősorban a peres felek személyes meghallgatásából okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság arra, hogy a felek szerződéskötési akarata az érintett ingatlanok tulajdonjogának ellentételezés fejében történő átruházására irányult, a feleket nem az ingyenesség szándéka vezette.

A felperes következetesen állította a perben, hogy ingatlanainak II.r. alperes részére történő juttatásáért ellentételezésre számított. „Azzal kapcsolatban, hogy konkrétan mi volt köztünk a megállapodás a II.r. alperessel, egyértelmű és egyszerű a válaszom: az volt, hogy 200.000.000,- Ft-ot kapok nettó, és akkor a cégben illetőleg a földékből is minden a II.r. alperesé lesz.” (24.jkv. 4.o.6.bek.). A felperes álláspontja az volt, hogy: „a perbeli ingatlanok átruházására ténylegesen a felperes és a II.r. alperes állapodtak meg, az ingatlanok átruházására a felperes és az I.r. alperes között nem jött létre valóságos megállapodás, az I.r. alperes közbeiktatására csupán azért volt szükség, hogy a felek kikerüljék az illetékfizetésre vonatkozó jogszabályokat, a II.r. alperesnek ne kelljen a vagyonszerzése után az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. Tv. (Itv.) 18.§ (1) bekezdése szerinti visszterhes vagyónátruházási illetéket fizetnie.” (28.irat 1.o. 4.bek.).

A fentiekkel egybehangzóan az I.r. alperes személyes meghallgatása során úgy nyilatkozott, hogy „, azt tudom mondani, hogy elszámoltak egymással, tehát volt arról szó, hogy fizet a nagyobbik fiam a kisebbiknek, de nem tudom megmondani, hogy milyen összeg szerepelt.” (24. jkv. 11.o.2.bek.).

A tulajdon átruházás visszterhességét igazolja a II.r. alperes nyilatkozata is, miszerint „megállapodás nem jött létre köztünk, azonban a részemről volt ajánlat, mégpedig a következő: kifizetem az adósságokat, valamint bizonyos összegű életjáradékot fizetek a felperesnek.” (24.jkv. 18.o.7.bek.) A II.r. alperes azt is elmondta, hogy „megbeszéltük a felperessel, hogy miért ajándékozási szerződésre kerül sor, ennek a jogszabály által lehetőséget biztosító illeték-kedvezmény volt az oka.”

Ezt tovább erősítik az alperesek által az ellenkérelmükben előadottak is, azaz „a megállapodásnak megfelelően, mivel a kérdéses ingatlanok tulajdonjogát I. -II.r. alperes megszerezte, felperes a hagyatéki tartozások rendezésének kötelezettsége alól mentesült, így azok kielégítése érdekében nem járt el.”

„Az I.-II.r. alperes által átvállalt kötelezettségek, és a felperes felé kifizetett összegek többszörösen meghaladják a per tárgyát képező ingatlanok értékét.”(9.ellenkérelem 6.o.4. bek.).

A felperes élettársa, ... tanú úgy nyilatkozott, hogy „arról soha nem volt szó, hogy a ... (felperes) bármit ingyen, ajándékként adott volna az édesanyjának vagy a testvérének, ellenértéket akart mindig” (42.jkv. 6.o. 5.bek.).

Az idézetek egyértelműen alátámasztják az elsőfokú bíróság azon helytálló megállapítását, miszerint a felek valós akarata nem irányult a felperes nevén lévő ingatlanok I.r., majd II.r. alperes részére történő ingyenes juttatására.

A fentiek tükrében tehát a felek közt létrejött ajándékozási szerződések az r.Ptk. 207.§ (6) bekezdése értelmében színeltek, ezáltal semmisek.

Az ítéletábra utal arra, hogy a ... hrsz-ú felépítmény  $\frac{1}{2}$  tulajdoni hányadát az I.r. alperes nem a színelte ajándékozási szerződésekkel a felperestől, hanem ráépítés címén 2007 évben szerezte meg. Ezért az I.r.-II.r. alperesek között létrejött ajándékozási szerződés érvénytelenség címén történő megtámadására a ... hrsz-ú ingatlan  $\frac{1}{2}$  tulajdoni hányadát érintően a felperesnek keresetjogi joga nincs, e körben a felperesnek nem fűződik jogi érdeke az alperesek közti szerződés érvénytelenségének megállapításához. Ezért a ... hrsz-ú felépítmény  $\frac{1}{2}$  tulajdoni hányadára vonatkozó alperesek közti ajándékozási szerződés érvénytelennek nem tekinthető.

Figyelemmel arra, hogy a felek mindegyikének szándéka a felperes nevén lévő ingatlanok II.r. alperes részére való ellenérték fejében történő átruházására irányult, ezért indokoltan vizsgálta az elsőfokú bíróság, hogy - a semmis ajándékozási szerződéssel leplezve - egyéb megállapodás létrejött-e a felek között.

A törvényszék álláspontjával szemben - a felek idézett perbeli nyilatkozataiból kiindulva - az ítéletábra nem látta igazoltnak, hogy a felek megegyeztek a II.r. alperes tulajdonába adott ingatlanok vételára tekintetében, és köztük e körben is konszenzus jött létre.

A felperes azt állította, hogy „a felek a bikavölgyi birtokközpont, és a földterületek, a családi cégtulajdon (... Kft.) értékét, és a mindezeket terhelő tartozások értékét is hozzávetőlegesen határozták meg, tulajdonképpen összességében értékelték, és a felperes „jussát” is így határozták meg.” (28. irat 2.o.3. bek.).

A II.r. alperes azon álláspontja mellett, miszerint az ajándékozási szerződések a felek valós akaratát tükrözik, kifejtette azt is, hogy „nem hivatkozott a felperes olyan bizonyítékra, mely alátámasztaná azon felvetését, miszerint II.r. alperes vállalta a perbeli ingatlanok ellentételezését...felperes és II.r. alperes között ilyen megállapodás nem jött létre, II.r. alperes e tárgyban semmiféle kötelezettséget nem vállalt a felperes irányában.”(37.irat 1.o.)

Az idézetekből az következik, hogy az adásvételi szerződések felbontását követően a felperes és a II.r. alperes a tárgyalásaik során nem határozták meg, és írásban sem rögzítették az egyes földterületek átruházásának ellenszolgáltatását, nem különítették el a birtok központot képező

ingatlanegyüttes ellenértékét a cégtulajdon vételárától és nem állapodtak meg az egyes ingatlanok konkrét vételáráról sem.

Az r.Ptk. 365.§ (1) bekezdése és a XXV. sz. Polgári Elvi Döntés értelmében a vételárban való megállapodás hiányában az adásvételi szerződés nem jöhet létre.

A fentieket összegezve az állapítható meg, hogy a felek semmis ajándékozási szerződéseit egyéb szerződést nem lepleztek, az egyes perbeli ingatlanok konkrét vételára megállapításának hiányában a felek között adásvételi szerződés az ajándékozási szerződések által leplezve sem jöhetett létre.

Az ítélet tábla nem osztotta a törvényszéknek a 2010 november 23-án és december 6-án kelt adásvételi szerződéseket 2011. április 29-én valamint május 19-én felbontó megállapodások érvénytelensége kérdésében elfoglalt álláspontját.

A megszüntető szerződések aláírásakor a felek mindegyikének valós szándéka arra irányult, hogy a korábbi adásvételi szerződéseket felbontsák, az ingatlanok eredeti tulajdoni helyzetét visszaállítsák abból a célból, hogy a földek II.r. alperes tulajdonába kerülését egy, a felek számára kedvezőbbnek ítélt szerződéses konstrukcióval oldják meg.

A fentiek tükrében az r.Ptk. 207.§ (6) bekezdése alapján a felbontó szerződések semmissége nem állapítható meg.

Ugyanakkor nem teszi a megszüntető szerződéseket semmissé az r.Ptk. 200.§ (2) bekezdése alapján a felbontás azon célzata, hogy azokra a felek később más tartalmú megállapodást kívánnak kötni, amelyről utóbb bebizonyosodik, hogy jogszállásértőek.

A jogszabály megkerülésének szándéka, az elérni kívánt tiltott cél nem a már megkötött adásvételi szerződések felbontását, hanem esetlegesen az újonnan megkötött szerződésekkel összefüggésben veti fel az r.Ptk. 200.§ (2) bekezdése alkalmazásának lehetőségét.

A felbontó szerződésekben a felek deklarálták, hogy az eredeti adásvételi szerződések alapján ellenszolgáltatás teljesítésére a vevő részéről nem került sor.

A másodfokú bíróság kitér arra, hogy a felperes 71. számú kereset-kiterjesztésére figyelemmel - amelyben a ...i ... hrsz.-ú ingatlanra kötött adásvételi szerződést felbontó 2011. május 19-én kelt megállapodás semmiségének megállapítását is kérte - nem lett volna mellőzhető a ... Kft., mint szerződő fél perben állása, ennek hiányában érdemi döntésre nem kerülhetett volna sor.

A felperes a fellebbezésében a 146.§ (1), (2) bekezdései és a 247.§-ban foglaltak ellenére a ... Kft. perbevonását indítványozta, amelyet azonban a 2017. október 26-i tárgyaláson visszavont.

Figyelemmel azonban az ítélet tábla felbontó szerződésekkel kapcsolatos és a fentiekben kifejtett álláspontjára - amelynek értelmében azok érvénytelensége a felperes által felhozott okokból nem állapítható meg - , az elsőfokú ítélet ... Kft. perbenállása hiánya miatti hatályon kívül helyezése nem indokolt, a per mikénti eldöntésére lényegi kihatása nincs.

Az eredeti adásvételi szerződések - tekintettel azok felbontására - az érintett ingatlanok tulajdoni helyzetében változást nem eredményeztek.

Az egyéb szerződéseket sem leplező ajándékozási szerződések semmiségére tekintettel a másodfokú bíróság rendelkezett az eredetileg is a felperes tulajdonában álló ...i ..., ..., ..., ..., ..., ... hrsz.-ú valamint a felperes által megörökölt .... hrsz.-ú ingatlan ¼ tulajdoni hányada tulajdonjogának felperes nevében való feltüntetéséről az ingatlan-nyilvántartásban, és az érvénytelen ajándékozási szerződésekben alapuló bejegyzések törléséről.

A semmis ajándékozási szerződések alapján a megajándékozottak részéről ellenszolgáltatás teljesítése nem történt, ezért az eredeti állapot helyreállítása az ingatlanok tulajdonjogának felperes javára történő visszajegyzésével teljes körűen megtörtént.

Az ítéletábra utal arra, hogy a II.r. alperes által állított - és jelen eljárás kereseti kérelemmel megszabott keretein túlmutató - kifizetései a peres felek közti komplex megállapodás és azon alapuló teljes körű elszámolás körében érvényesíthetők.

A fentiekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének a megfellebbezett rendelkezéseit a r.Pp. 253.§ (2) és (3) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint részben megváltoztatta.

Ehhez mérten kellett meghatározni a ...i Járási Földhivatal megkeresésére vonatkozó rendelkezés tartalmát.

Az ajándékozási szerződések érvénytelenségének megállapítására vonatkozó érdemben helyes elsőfokú ítéleti rendelkezést a szerződéskötésre vonatkozó adatokkal kiegészítve pontosította.

A felperes az elsőfokú eljárásban lényegileg pernyertes lett, ezért az ítéletábra az alpereseket egyetemlegesen az r.Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt 1.500.000,- Ft összegű kereseti illeték állam javára való megfizetésére.

A r. Pp.87.§-a alapján megállapította, hogy a felperes pártfogó ügyvédje munkadíjának viselése az alperesek terhére esik.

A felperes teljes személyes költségmentes, az alperesek az illetékfeljegyzési jog kedvezményében részesültek fellebbezési kérelmük előterjesztése után.

Mind a felperes, mind az alperesek fellebbezése alapján számítandó fellebbezési eljárási illeték az Itv. 46.§ (1) bekezdése szerint külön-külön 2,5 millió Ft. Az r. Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban egészében pervesztesnek tekintendő alperesek kötelesek megfizetni a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a rendelkező részben írt módon.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd másodfokú eljárásban felmerült munkadíja is 100%-ban az alperesek terhére esik (r.Pp. 87.§).

Győr, 2018. március 7. napján

Dr. Világi Erzsébet sk.  
a tanács elnöke

. Sarmon Hedvig sk.  
előadó bíró

Dr. Szalay Róbert sk.  
bíró

A kiadmány hitelül: kiadó